Ce păcate nu ne împiedică de la Sfânta Împărtășanie?

Despre comuniunea continuă a Neprihănitei Mistere a lui Hristos

Sfântul Anastasie al Antiohiei

Sursa: revista „Agios Kyprianos”, nr. 258/ianuarie-februarie 1994, pp. 202-203.

Republicat de pe: http://www.synodinresistance.org/Theology_el/3e3023PoiaAmarthmata.pdf

„Ci fiecare să se cerceteze pe sine însuși și astfel să mănânce din pâinea aceasta și să bea din pahar.” (1 Corinteni 11:28)

Sfinții Macarie al Corintului și Nicodim al Muntelui Athos, acești cunoscuți susținători ai Împărtășaniei Continue a Neprihănitei Taine a lui Hristos, în celebra lor carte pe această temă abordează obiecția și întrebarea acelor creștini altfel bine intenționați, care se plâng și spun despre cei care se împărtășesc frecvent: „Nu sunt și ei, ca oameni, tulburați de patimile lăcomiei, slavei deșarte, râsului, vorbelor deșarte și altor asemenea? Cum de vor ei atunci să se împărtășească des?” (Enstasis 8).

Sfinții răspund la această obiecție citând un text minunat al Sfântului Anastasie al Antiohiei, pe care îl citează mai întâi în întregime și apoi îl simplifică lingvistic.

Să acordăm o atenție deosebită acestei opinii a Sfântului Anastasie, care exprimă pe scurt un aspect profund al spiritualității ortodoxe: distincția păcatelor în „iertabile” și „grave”, existența „diferitelor jertfe” care ne „prepurifică” pentru a ne apropia de Sfintele Taine și experiența Pocăinței Continue, ca o condiție prealabilă necesară pentru Împărtășania Continuă.

Dar să aprofundăm textul binecuvântat al Sfântului Anastasie:

***

„Sunt mulți care, pentru că se împărtășesc târziu, cad în păcat, în timp ce alții, primind împărtășania mai des, se feresc adesea de multe rele, pentru că se tem de Sfânta Împărtășanie („judecata Împărtășaniei”).

Așadar, poate că greșim cu unele păcate foarte mici și iertabile ca oamenii („unele mici și iertabile”), de exemplu, furăm cu limba sau cu auzul sau cu ochii sau, fiind înșelați, cădem în slavă deșartă sau tristețe sau mânie sau ceva de genul acesta, să ne criticăm pe noi înșine și să ne mărturisim păcătoșenia înaintea lui Dumnezeu („ocărându-ne și mărturisindu-ne lui Dumnezeu”) și astfel să ne împărtășim, crezând că Sfânta Împărtășanie devine pentru noi iertarea păcatelor și curățire.

Și dacă săvârșim păcate grele, unele rele, trupești și necurate, și avem ranchiună împotriva fratelui nostru, până nu ne pocăim de astfel de păcate, să nu îndrăznim să ne apropiem de dumnezeieștile Taine („până nu ne pocăim cu vrednicie, nu ne vom atinge de ele”).

Dar pentru că suntem oameni trupești și slabi și suntem întinați de multe păcate, Dumnezeu ne-a dat felurite jertfe pentru iertarea păcatelor noastre, care, atunci când I le aducem, ne curăță și ne fac potriviți a primi împărtășania („ne curăță înainte de a ne apropia de Taine”).

Prin urmare, milostenia este o „jertfă” care curăță omul de păcat. Există și o altă „jertfă” care este mântuitoare în iertarea păcatelor, despre care profetul David spune: „Jertfa lui Dumnezeu este o inimă smerită și smerită; o inimă smerită și smerită Dumnezeu nu o va disprețui niciodată”.

Indiferent de aceste „jertfe” pe care le aducem lui Dumnezeu, chiar dacă avem unele mici defecte ca oameni, vom putea să ne apropiem de Sfânta Împărtășanie cu frică și cutremur, cu căință și cu mărturisirea păcătoșeniei noastre, așa cum femeia cu scurgere de sânge s-a apropiat de Hristos plângând și tremurând.

Căci există un păcat care duce la moarte („de moarte”). Și există un păcat care duce la pocăință („de iertat”). Și există un păcat care duce la acoperire. Dar pocăința adevărată poate vindeca toate lucrurile.

Căci o singură iertare are cel ce se apropie de Taine și primește împărtășania cu frică și cutremur, cu mărturisirea păcătoșeniei sale și cu căință; și o altă pedeapsă are cel ce primește împărtășania fără frică și cu dispreț.

Celor care primesc împărtășania cu dispreț și nedemn, nu numai că nu li se dă iertarea păcatelor, dar diavolul îi atacă și mai mult („dar și mai mult îi atacă diavolul”).

„Cei ce se împărtășesc cu frică nu numai că sunt sfințiți și primesc iertarea păcatelor, dar îl vor și scoate pe diavolul prin cuvântul lor.”